

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: alapjogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

Hiv. szám: –

Ügyintéző:

Telefon:

HATÁROZAT

Panaszos által előterjesztett panasz tárgyában a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (a továbbiakban: Bíróság) ítélete alapján megismételt közigazgatási hatósági eljárás során – figyelemmel a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a panaszt minden tekintetben

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen fellebbezésnek helye nincs, azzal szemben közigazgatási per indítható.

A közigazgatási peres eljárás illetéke 30 000 Ft, azaz harmincezer forint, azonban a fél a tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán mentesül az illeték előzetes megfizetése alól, az illetéket annak kell megfizetnie, akit a bíróság erre kötelez.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a vitatott határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy postára adni. A keresetlevél benyújtásának a határozat hatályosulására nincs halasztó hatálya.

Tájékoztatom, hogy a keresetlevelet elektronikus úton is benyújthatja. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban.

A keresetlevél elektronikus előterjesztésére szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/kozigazgatasi-per-birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le. Eljárási költség nem merült fel.

A határozatot kapják:

- 1) panaszos,
- 2) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul),
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul),
- 4) Irattár.

INDOKOLÁS

I.

Panaszos panaszt terjesztett elő a Panasztestülethez az általa bérelt és lakott lakásnál fogatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban.

A panaszban előadottak szerint *-n * és * között Panaszos mobiltelefonjára 24 hívás érkezett, melyeket nem volt lehetősége fogadni, mert dolgozott. *-kor tudta felvenni a telefont. A rendőrség hívta és tájékoztatta, hogy a * szám alatt található, általa bérelt lakásba a rendőrség a zárt ajtó feltörésével behatolt. Azonnal odasietett. Láta, hogy a bejárati ajtó – a tűzoltóság közreműködésével történt behatolás következtében – tönkrement, azt ki kell cserélni. A rendőrök elmondták, hogy bejelentés érkezett a rendőrséghez, miszerint őt a szomszédok három napja nem látták, a kutyája pedig ugat, elképzelhető, hogy történt vele valami. Ezért hatoltak be a lakásába. Kérdésére, hogy hol van a kutyája, a rendőrök azt felelték, hogy az egyik lakó vállalta a felügyeletét az ő hazaérkezéséig, nevét és telefonszámát megadták részére. A jelen lévő biztonsági őr – a házban működő biztonsági cég egyik alkalmazottja – ekkor közölte, hogy ő látta Panaszost az előző napon és az elmúlt napokban is többször a kutyájával. Panaszos nem értette, hogy miért kellett a behatolás során az ajtót tönkretenni, amikor az erkélyajtó és a szűnyoghálós ablak is nyitva volt. * körül a rendőrök anélkül távoztak, hogy bármilyen intézkedést tettek volna a megrongálódott ajtajú lakásban maradt ingóságok védelme érdekében. Az intézkedésről a rendőrök semmilyen dokumentumot nem adtak át részére.

Miután *-ig eredménytelenül próbálta hívni az eb felügyeletét vállaló személyt, és mert nem ismerte, illetve azt sem tudta hol lakik, ezért bement a Rendőrkapitányságra, ahol a készenléti csoport parancsnoka fogadta őt. A csoportparancsnok nem tudott az esetről, elmondása szerint a tevékenységirányító parancsnok járt el az ügyben, akivel fel is vette a kapcsolatot telefonon. Panaszos kérdésére, miszerint kaphat-e iratot arról, hogy a rendőrség behatolt a lakásába, és hogy a kutyája eltűnt azt a tájékoztatást kapta, hogy igazolást a biztosító társaság kaphat. Kérte, hogy panaszáról vegyenek fel jegyzőkönyvet, amire a csoportparancsnok közölte, hogy arra a rendőri szerv épületében van lehetősége. A Rendőrkapitányságra időközben megérkezett a két intézkedő rendőr, akiket a csoportparancsnok utasított, hogy írjanak jelentést az esetről, majd menjenek vissza Panaszossal a kutya előkerítése érdekében.

Panaszos a rendőrökkel * körül érkezett vissza a társasházba, ahol a rendőrök a *szám alatt található lakáshoz kísérték. Az ajtót nyitó személy közölte, hogy a kutya már nem nála, hanem a barátnőjénél van, akinek a telefonszámát – a rendőrök kérésére – megadta, illetve fel is hívta őt. A barátnő azt mondta, hogy fél órán belül visszahozza a kutyát. A rendőrök kérdésére, hogy ez megfelelő lesz-e számára, Panaszos igennel felelt. A kutya az ígért időn belül nem került vissza, annak pillanatnyi birtokosa Panaszos telefonhívását nem fogadta.

Napközben Panaszost felhívta egy általa ismeretlen személy azzal, hogy állatkínzás miatt feljelentést tesznek ellene és nem fogja a kutyáját visszakapni.

Időközben olyan információk jutottak a tudomására, melyek szerint kutyája a *-ben van, ezért elment feljelentést tenni a * Rendőrkapitányságra, ahol feljelentését nem vették jegyzőkönyvbe, hanem visszairányították az intézkedés helye szerint illetékes Rendőrkapitányságra.

* körül visszament a Rendőrkapitányságra, ahol ismeretlen személyek éppen feljelentést tettek kutyájával kapcsolatban állatkínzás miatt, aminek eredményeként a rendőrség elrendelte az állat lefoglalását. Véleménye szerint az egész büntetőeljárás jogszerűségét megkérdőjelezi, hogy kutyáját a rendőrök valamikor * és * között adták át egy általa ismeretlen személynek, a lefoglalásra pedig – melynél az állat ott sem volt – * körül került sor, a két időpont között kutyája ismeretlen helyen és körülmények között volt, állatorvos nem vizsgálta meg. Álláspontja alapján amennyiben a rendőrök megítélése szerint kutyája tekintetében felmerült az állatkínzás gyanúja, úgy hivatalból feljelentést kellett volna tenniük és a helyszínre állatorvost hívniuk.

Sérelmezte, hogy az intézkedéssel kapcsolatban semmilyen írásos dokumentációt nem kapott, így a károkozással kapcsolatos ügyének intézésére nem volt lehetősége, illetve panaszjoga is korlátozódott ez által, mivel nem ismerhette meg az ügy összes körülményét.

Panaszos kérte, hogy panaszát a Panasztestület vizsgálja ki.

Panaszos az általa bérelt lakásnál *-n foganatosított rendőri intézkedés kapcsán – beadványa szerint – az alábbiakat sérelmezte.

1. A magánlakásba történő behatolás jogszerűségét;
2. Az intézkedés arányosságát, módját;
3. Vagyonvédelmi intézkedések elmulasztását;
4. Feljelentés hivatalból történő megtételének elmulasztását;
5. Panasz jegyzőkönyvbe foglalásának elutasítását;
6. A magánlakásba történt behatolással kapcsolatos dokumentáció rendelkezésre bocsátásának elmaradását.

II.

A lefolytatott közigazgatási hatósági eljárást követően az országos rendőrfőkapitány határozatával a panaszt elutasította. A főkapitányi döntéssel szemben Panaszos keresetet terjesztett elő, amelyben kérte a határozat megsemmisítését és a hatóság új eljárásra kötelezését. A Bíróság megállapította, hogy a közigazgatási hatósági eljárás során hozott döntést megalapozó bizonyítékok között szereplő, a sérelmezett rendőri intézkedésben részt vevő rendőr tanúkihallgatásáról szóló jegyzőkönyv az eljárás során nem teljes terjedelemben került beszerzésre, így a döntés során hiányos tartalommal került értékelésre. A csupán részlegesen megismert és figyelembe vett bizonyíték miatt a Bíróság a közigazgatási hatósági eljárás során megállapított tényállást megalapozatlannak ítélte, ezért a főkapitányi döntést megsemmisítette és a hatóságot új eljárásra utasította azzal, hogy előírta annak során a jegyzőkönyvbe foglalt vallomás beszerzését.

III.

A tényállás tisztázása érdekében az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1)-(2) bekezdése alapján lefolytatott bizonyítási eljárás során a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- panaszbeadvány,

- Panasztestület – panasz egy részének visszavonásáról szóló – feljegyzése,
- Katasztrófavédelmi Igazgatóság Katasztrófavédelmi Kirendeltség átirata Műszaki Mentési Adatlap megküldéséről,
- Műszaki Mentési Adatlap,
- küldés leírások,
- jegyzőkönyv feljelentésről,
- jelentések,
- jegyzőkönyvek tanúkihallgatásról,
- kárigény jogosságát igazoló átirat biztosító társaság részére,
- határozat lefoglalás elrendeléséről,
- jegyzőkönyv lefoglalásról,
- az Ügyészség határozata panasz elutasításáról,
- határozat lefoglalás megszüntetéséről,
- átvételi elismervény,
- határozat nyomozás megszüntetéséről,
- jelentés helyszín megtekintéséről,
- fényképfelvétel épületről,
- kivonat alapító okiratból.

IV.

A rendelkezésre álló – a *III. részben felsorolt* – bizonyítási eszközök alapján az alábbi tényállást állapítottam meg.

*-n *-kor, *-kor és *-kor három személytől bejelentés érkezett a Tevékenység-irányítási Központba (a továbbiakban: TIK), amelyek szerint a * szám alatti ház egyik lakásában egy kutya napok óta vonyít, csengetésre nem nyitnak ajtót és az ott lakót sem látták.

A TIK utasítására az illetékes Rendőrkapitányság járőrszolgálatára megjelent az adott cím *szám alatti lakásánál, ahol két bejelentővel felvette a kapcsolatot. A bejelentők elmondták, hogy a lakásban lakó férfit napok óta nem látták, a bent lévő kutya pedig folyamatosan vonyít. Attól tartanak, hogy a lakóval valami baj történhetett, esetleg rosszul lett. A rendőrök a ház biztonsági szolgálatát ellátó cég alkalmazottjától megtudták, hogy a lakáshoz tartozó kulcs nincs a portaszolgálaton. Mindezen információkat a járőrök jelentették a TIK-nek, aki ezután a helyszínre irányította az Országos Mentőszolgálat (a továbbiakban: OMSZ), valamint a Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóság Közép-pesti Katasztrófavédelmi Kirendeltség (a továbbiakban: Katasztrófavédelem) munkatársait. A portás közlése szerint a lakás a bejárati ajtón kívül más bejutási ponttal nem rendelkezik. A helyszínre *-kor megérkező Katasztrófavédelem munkatársai felmérték a lehetőségeket, majd úgy döntöttek, hogy a kilencszintes épület belső udvarára tekintő nyílászárókkal rendelkező lakásba a bejárati ajtó erőszakos kinyitása útján teszik lehetővé a bejutást.

A felnyitást követően a ház biztonsági szolgálatának egy másik tagja közölte, hogy ő az előző nap este látta az ott lakót távozni a házból. A lakásban a rendőrök senkit nem találtak, csak egy kistermetű kutyát, amely az egyik fűtőtesthez volt kikötve pórázzal, előtte két tál, egyik üresen, a másikban némi vízzel. A kutya körül a padló ürülékkel és vizelettel volt szennyezett. Személyes okmányt nem sikerült fellelniük, ugyanakkor találtak egy bizonylatot ételrendelésről, amelyen Panaszos neve szerepelt és egy telefonszám. Minderről jelentést

tettek a TIK részére, aki a telefonszám tulajdonosát több órán keresztül sikertelenül próbálta elérni. Az egyik bejelentő vállalta a kutya gondozását arra hivatkozással, hogy ismeri a gazdáját. Adatainak rögzítését követően a rendőrök a kutyát részére megőrzésre átadták. Időközben a TIK telefonon elérte Panaszost és tájékoztatta a történetéről. Panaszos *-kor a helyszínre érkezett. Elmondta a rendőröknek, hogy mixerként dolgozott, ezért nem volt otthon éjszaka. A rendőrök megadták neki a kutyára vigyázó személy nevét és telefonszámát, majd távoztak. Panaszos ezt követően megkísérelte telefonon elérni az eb felügyeletét vállaló személyt, de az nem vette fel a telefont, ezért bement a Rendőrkapitányságra. Ott a készenléti csoport vezetője fogadta, akivel ismertette a történeteket és előadta az intézkedéssel kapcsolatos kifogásait, panasszal azonban nem élt. A csoportparancsnok nem bírt információval az intézkedésről, de felvette a kapcsolatot a TIK-kel, valamint tájékozódott a Rendőrkapitányságra berendelt járőröktől is. Ezt követően úgy rendelkezett, hogy a járőrök menjenek vissza Panaszossal a helyszínre és nyújtsanak segítséget Panaszos kutyájának a visszaadásában. Panaszossal visszatérő rendőröknek a kutya felügyeletét elvállaló személy elmondta, hogy az eb már nincs nála, barátnője vigyáz rá, aki – miután telefonon elérték – ígéretet tett a kutya fél órán belül történő visszavételére. A rendőrök kérdésére Panaszos úgy nyilatkozott, hogy ez így megfelelő lesz számára, ezért a járőrök távoztak. A kutyát azonban nem adták vissza Panaszosnak, akit napközben felhívott egy általa ismeretlen személy azzal, hogy ellene állatkínzás miatt feljelentést tesznek, és a kutyáját nem fogja visszkapni.

Időközben Panaszos olyan információk birtokába jutott, amelyek szerint kutyája van, ezért elment a * Rendőrkapitányságra feljelentést tenni, ahol azonban a feljelentés felvétele helyett visszairányították őt az illetékes Rendőrkapitányságra. * körül meg is jelent ott, de mivel addigra feljelentést tettek ellene állatkínzás miatt, ezért a kutya lefoglalását rendelte el a rendőrség. A nyomozati cselekményről készült jegyzőkönyvben rögzítésre került, hogy az eb állatvédő egyesületnél történő elhelyezése korábban már megtörtént. Panaszos a lefoglalás ellen panasszal élt, melyet az ügyészség elutasított azzal, hogy a nyomozó hatóság nem sértett törvényt a lefoglalás elrendelésével. A büntetőeljárásban kirendelt igazságügyi szakértő általi vizsgálatot követően az állat lefoglalását a rendőrség megszüntette, majd *-n a Panaszosnak átadta.

A büntetőeljárás keretében a nyomozó hatóság a bejáratú ajtó megrongálódása miatt Panaszos részéről felmerült kárigény jogosságát igazoló dokumentumot kiállította, és azt az érintett biztosító társaság részére megküldte. A későbbiekben a rendőrség a nyomozást – bűncselekmény hiányában – megszüntette.

V.

A Bíróság jogerős ítéletében az alábbiak szerint döntött:

„A megismételt eljárás során az alperesnek be kell szereznie a * számú jegyzőkönyvbe foglalt vallomást, majd azt a többi bizonyítási eszközzel együtt értékelve kell döntenie arról, hogy a panasz érdemben elbírálható-e, avagy további bizonyítás kiegészítés indokolt-e.”

A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 97. § (4) bekezdése alapján:

„A bíróság határozatának rendelkező része és indokolása a megismételt eljárásban és a cselekménynek a bíróság határozatával elrendelt megvalósítása során köti az eljáró közigazgatási szerveket.”

A megismételt eljárás során beszerzésre került a * számú jegyzőkönyvbe foglalt tanúvallomás. A vallomásban foglaltakat a tényállás megállapításánál figyelembe vettem, azt a többi bizonyítási eszközzel együtt értékeltem. A beszerzésre került dokumentum egyéb, a többi bizonyítékkal ellentétes körülményt nem tartalmaz, így a panasz érdemben elbírálnak. Mindezek alapján a panaszpontok tekintetében az alábbiak szerint döntöttem.

VI.

A panasz vizsgálata során az alábbiakat állapítottam meg.

1. A magánlakásba történő behatolás jogszerűsége

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Rtv. 2. § (1) bekezdése, 13. § (1) és (3) bekezdései, 24. § (1) bekezdése, 39. § (1) bekezdés c) pontja, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 7. § (1)-(2) bekezdései, a 10. § (1) bekezdés a) és b) pontjai.

Panaszos sérelmezte, hogy a rendőrség egy általa nem ismert személy bejelentése alapján, a biztonsági szolgálat megkérdezése nélkül hatolt be a lakásába anélkül, hogy előzőleg a nyitott erkélyajtón és szűnyoghálós ablakon keresztül történő betekintéssel meggyőződtek volna a közvetlen veszélyhelyzet fennállásáról. Panaszos indítványozta a bejelentés hanganyagának beszerzését. Az indítványt elutasítottam, tekintettel arra, hogy a rendőrségre érkezett három bejelentés mindegyikéről beszerzésre került a TIK által kiállított „Küldés leírása” dokumentum, amelyek a bejelentés szövegét tartalmazzák.

A Panasztestület – állásfoglalásának IV. fejezet 2) pontjában foglaltak szerint – nem tudott megnyugtatóan dönteni abban a kérdésben, hogy a rendőrök megfelelően eleget tettek-e az Rtv. 24. §-ában foglalt segítségnyújtási kötelezettségüknek, így a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét nem állapította meg. Ugyanakkor megítélése szerint *„Jelen esetben a rendőrök akkor jártak volna el jogszerűen, ha megjelennek a helyszínen, ahol adatgyűjtést végeznek: tisztázzák, hogy ki lakik a kérdéses lakásban, felveszik a bejelentőtökkel a kapcsolatot és meghallgatják őket, egyéb adatgyűjtést végeznek (portaszolgálat alkalmazottjának, további szomszédoknak a meghallgatásával).”*

A Panasztestület általi megítéléssel az alábbiak szerint nem értek egyet.

A rendőrséghez *-n éjszaka húsz perc alatt három különböző személy tett azonos tartalommal bejelentést, amely szerint Panaszost napok óta nem látták, lakásában vonyít a kutyája. A helyszínre küldött járőrpár két bejelentővel is felvette a kapcsolatot, illetve informálódott a ház biztonsági szolgálatát ellátó cég alkalmazottjától, valamint a portán. Megállapította, hogy Panaszos lakásának kulcsa nincs leadva.

Mindezen körülmények miatt nem lehetett kizárni annak lehetőségét, hogy az adott lakás lakójának élete, egészsége közvetlen veszélyben van, segítségre szorul. A rendelkezésre álló információk által nem kizárható veszélyhelyzet időmúlás általi súlyosbodásának megelőzését szem előtt tartva indokoltan döntött úgy a TIK, hogy az Országos Mentőszolgálatot és a Katasztrófavédelmet egyaránt a helyszínre irányítja. Tekintettel arra, hogy egy rendőrjárőr ilyen irányú speciális ismeretekkel és képzettséggel nem rendelkezik, így irreális irányukban azon Panaszos elvárás, hogy éjjel körüli időben megkíséreljenek betekinteni egy kilencszintes épület negyedik emeleti lakásának belső udvarra néző ablakán.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a magánlakásba történő behatolás mellett történt döntésre kellő jogalappal, jogszabály által előírt intézkedési kötelezettség teljesítésével, az élet és egészség elsődleges védelmét szem előtt tartva került sor, ezért a benyújtott panasz ebben a tekintetben alaptalan.

2. Az arányosság követelményének való megfelelés

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Rtv. 15. § (1)-(2) bekezdései, Szolgálati Szabályzat 7. § (1)-(2) bekezdései.

Panaszos sérelmezte, hogy a rendőrség a lakásba történő bejutáskor a nagyobb kárral járó lehetőséget, az ajtó megrongálását választotta, holott a nyitott erkélyajtón át károkozás nélkül is be lehetett volna jutni.

A Panasztestület – állásfoglalásának IV. fejezet 3) pont b) alpontja szerint – e tekintetben Panaszos állítását fogadta el, amely szerint a rendőrség az ajtó megrongálása nélkül, a nyitott erkélyajtón keresztül is bejuthatott volna a lakásba. A rendőrség azáltal, hogy Panaszos bejáratú ajtajának megrongálásával hatolt be a lakásba, nem a legmegfelelőbb módját választotta a magánlakásban intézkedésnek. Az arányosság elvének figyelmen kívül hagyásával a rendőrség sértette Panaszos tulajdonhoz való jogát.

A Panasztestület állásfoglalásával az alábbiak szerint nem értek egyet.

Megállapítást nyert, hogy Panaszos lakása egy kilencszintes épület negyedik szintjén helyezkedik el, ablakai a ház belső udvarára néznek, erkélye csupán egy úgynevezett „francia erkély”, mely lényegében a falsíkban elhelyezkedő erkélyajtóból és az elé felszerelt korlátból áll, ahonnan nem lehet kilépni. Az épület és a lakás adottságait figyelembe véve – tekintettel a nem kizárható veszélyhelyzet miatti gyors intézkedés szükségességére, valamint az éjszakai időpontra – indokolt volt a rendőrség részéről a Katasztrófavédelem igénybevétele. A bejutás módjának meghatározása tekintetében ezek után – ilyen irányú képzettség hiányában – nem a rendőrség, hanem a speciális szakismerettel, eszközökkel és gyakorlattal bíró Katasztrófavédelem helyszínre irányított egységének vezetője döntött.

Mindezek alapján megállapítom, hogy Panaszos lakásába történő behatolás módjának megválasztása tekintetében nem a rendőrség döntött, hanem az adott körülményekre tekintettel indokoltan igénybe vett – a szükséges speciális ismeretekkel rendelkező – Katasztrófavédelem helyszínre irányított egységének vezetője. A rendőrséget így mulasztás nem terheli, ezért a benyújtott panasz ezen vonatkozásban alaptalan.

3. Vagyonvédelmi intézkedések elmulasztása

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezés bír jelentőséggel:

Rtv. 39. § (3) bekezdése.

Panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök a megrongált ajtajú lakásban lévő ingóságok vonatkozásában szükséges vagyonvédelmi intézkedések megtétele nélkül távoztak, továbbá hogy kutyáját egy általa ismeretlen személynek adták át.

A Panasztestület – állásfoglalásának IV. fejezet 3) pont c) alpontjában, valamint a 4) pontjában foglaltak alapján – úgy ítélte meg, hogy a lakásba távollétében történt behatolásról a birtokos megfelelően tájékoztatásra került. Ugyanakkor a lakás vagyonvédelmét célzó kötelezettség teljesítése kérdésében nem tudott megnyugtatóan állást foglalni, ezért alapjogsérelmet e vonatkozásban nem állapított meg. Megítélése szerint az eb védelme érdekében tett rendőri intézkedések nem voltak megfelelőek, mivel Panaszos hazaérkezését követően a kutya visszaadását akadályozó körülmény nem merült fel. E tekintetben a rendőrség tájékoztatási kötelezettségének sem tett eleget, mivel a kutya hollétéről nem tudtak felvilágosítást adni Panaszos részére. Mindez súlyosan sértette Panaszos tulajdonhoz és tisztességes eljáráshoz való jogát.

A Panasztestület állásfoglalásával az alábbiak szerint nem értek egyet.

A rendőrség *-n * és * között fogadta a bejelentéseket, amelyek alapján a TIK a helyszínrre küldte a rendőrjárórt. *-n *-kor már a később érkező Katasztrófavédelem munkatársai is a lakásnál voltak, annak ajtaját *-re felnyitották. A TIK által – több eredménytelen telefonhívást követően – tájékoztatott, * körül hazaérkező Panaszos saját előadása szerint a rendőrök *-kor távoztak. Mindezek alapján a rendőrök a bejárat felnyitását követően Panaszos megérkezéséig biztosították a lakás vagyonvédelmét, összességében a kiérkezésüktől a távozásukig közel hat órát töltöttek ott. A lakást nem hagyták felügyelet nélkül, onnan csak Panaszos megérkezését követően távoztak. A birtokos távollétében történt magánlakásba való behatolás során feltalált őrizetlen háziállat védelmére vonatkozóan speciális törvényi előírás nem rendelkezik, arra az ilyenkor fennálló vagyonvédelmi kötelezettség keretében kell intézkedni. Vonatkozó jogszabályi előírás hiányában az intézkedő rendőrök mérlegelés alapján döntöttek az állat védelmére irányuló intézkedés módjának megválasztásáról, arról, hogy a megőrzésre önként jelentkező személy részére – adatainak rögzítését követően – átadták a kutyát, így oldva meg annak további felügyeletét. Panaszost a kutya megőrzését vállaló személy nevééről és telefonszámáról tájékoztatták, így részére biztosították a kapcsolatfelvétel lehetőségét. Az eb gazdájának megérkezéséig, az ebről való gondoskodást vállaló személy személyazonosságának megállapíthatósága a rögzített adatok alapján biztosított volt.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a rendőrség tájékoztatási és vagyonvédelmi törvényes kötelezettségének eleget tett, az ez irányú szükséges intézkedéseket végrehajtotta, ezért a panasz e tekintetben alaptalan.

4. Feljelentés megtételének elmulasztása

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Rtv. 13. § (1) bekezdése, Szolgálati Szabályzat 8. § (1) bekezdése.

Panaszos sérelmezte, hogy amennyiben a rendőrök megítélése szerint kutyája tekintetében felmerült az állatkínzás gyanúja, úgy hivatalból feljelentést kellett volna tenniük és a helyszínen hatósági állatorvost kirendelniük.

A Panasztestület ezen panaszpontot nem vizsgálta.

A rendőri intézkedést élet, testi épség közvetlen veszélyeztettségére utaló bejelentések alapozták meg. Bűncselekmény gyanúját felvető körülményről a rendőrök a helyszínen nem szereztek tudomást, ilyen tartalmú utalás jelentéseikben sem szerepelt. Büntetőeljárás elrendelésére csak a kérdéses nap estjén tett állampolgári feljelentést követően, az ott előadottak eredményeként került sor.

Megállapítom, hogy bűncselekményre utaló információ birtokának hiányában a rendőrség vonatkozásában ezzel összefüggő intézkedési – így feljelentés megtételére irányuló – kötelezettség nem merült fel, ezért a panasz e tekintetben alaptalan.

5. Panasz jegyzőkönyvbe foglalásának elutasítása

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályok bírnak jelentőséggel:

Rtv. 92. § a) pontja, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 323. § (1)-(3) bekezdései, Ákr. 62. § (4) bekezdése.

Panaszos sérelmezte, hogy a Rendőrkapitányságon a csoportparancsnok nem foglalta jegyzőkönyvbe a panaszát.

A Panasztestület – állásfoglalásának IV. fejezet 7) pontjában foglaltak szerint – nem tudta megállapítani, hogy Panaszos valóban jelezte-e panasztételi szándékát, továbbá azt sem, hogy az intézkedő rendőr megfelelő módon tett-e eleget a panasztételről való tájékoztatási kötelezettségének. Mindezek miatt alapjogsérelmet e tekintetben nem állapított meg.

Panaszos panaszában nem sérelmezte a panaszjogról való tájékoztatás intézkedő rendőrök részéről történt elmaradását vagy hiányosságát. Ügyféli kérelem hiányában ezen kérdés érdemi vizsgálatát mellőztem.

Ezzel kapcsolatosan a Fővárosi Törvényszék már korábbi – 20.K.31.855/2011/8. számú – ítéletében kimondta, hogy „A bíróság e körben jegyzi meg, hogy az alperesi határozat kizárólag a felperes panaszában foglaltakra kell, hogy reagáljon függetlenül attól, hogy a Független Rendészeti Panasztestület esetlegesen a felperes panaszát meghaladóan más jellegű jogkérdésekben is állást foglal.”

A Kúria Kfv.III.37.807/2013/4. számú ítélete a fentieket alátámasztja, amely szerint „(...) A FRP-nek az előállítás időtartamára vonatkozó megállapításra nézve rögzítette, hogy e körben a felperes nem terjesztett elő panaszt, ezért annak jogszerűségéről nem kellett döntenie.”

A csoportparancsnok *-n jelentést készített az esetről. Az abban foglaltak szerint Panaszos kifogásolta ugyan a lakásánál történt intézkedést, ugyanakkor nem jelezte, hogy emiatt panasszal kíván élni.

Megállapítom, hogy Panaszos saját állítása mellett egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott, illetve az eljárás során e tárgykörben a csoportvezető jelentésében foglaltaktól eltérő bizonyíték nem merült fel. A Pp. vonatkozó rendelkezései értelmében a rendőri jelentés közokiratnak minősül, amely szerint az ott leírtak teljes mértékben – az ellenkező bizonyításáig – bizonyítják az abban foglaltakat.

Tekintettel a csoportvezető jelentésének közokirati jellegére, a bizonyítékok értékelése során – figyelemmel az Ákr. 62. § (4) bekezdésében foglaltakra – az abban írtakat fogadtam el a döntésem meghozatala alapjául.

A fentiek alapján megállapítom, hogy a panasz e tekintetben alaptalan.

6. A behatolással kapcsolatos dokumentáció rendelkezésre bocsátásának elmaradása

Panaszos sérelmezte, hogy az intézkedéssel kapcsolatban semmilyen írásos dokumentációt nem kapott, így a károkozással kapcsolatos ügyének intézésére nem volt lehetősége, illetve panaszjoga is korlátozódott ez által, mivel nem ismerhette meg az ügy összes körülményét.

A Panasztestület ezen panaszpontot csupán Panaszos kutyájával kapcsolatban vizsgálta. Állásfoglalásának IV. fejezet 5) pontja szerint úgy ítélte meg, hogy a rendőrség az Rtv. 17. § (1) bekezdése alapján korlátozhatja a tulajdonhoz fűződő jogokat, ugyanakkor a 2. § (1) bekezdés első mondata szerint óvnia kell az emberi jogokat. Kutyájának más személyhez való kerülésével kapcsolatos dokumentáció Panaszos részére történő biztosításának elmulasztásával a rendőrség súlyosan sértette Panaszos tulajdonhoz és tisztességes eljáráshoz való jogát.

A bejárat ajtó megrongálódása miatt Panaszos részéről felmerült kárigény jogosságát igazoló dokumentumot a kapcsolódó büntetőeljárás keretében a nyomozó hatóság – a panaszbeadvány keltét követő időpontban – kiállította, és azt az érintett biztosító társaság részére megküldte, így a panasz elbírálásakor a panasz ezen része okafogyottá vált.

A Panasztestület állásfoglalásával az alábbiak szerint nem értek egyet.

Panaszost a kutya megőrzését vállaló személy nevééről és telefonszámáról a rendőrök tájékoztatták, így részére biztosították a kapcsolatfelvétel lehetőségét.

Megállapítom továbbá, hogy biztonsági intézkedés esetére jogszabály nem ír elő dokumentáció átadási kötelezettséget a rendőrség részére, így mulasztás nem valósult meg, ezért a panasz e tekintetben alaptalan.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Határozatom a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 323. § (1)-(3) bekezdésén, 75. §-án, XLVI. fejezete, 605. §-án, 608. §-án, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 29. § (1) bekezdésén, a 39. § (1) és (6) bekezdésén, az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 9. § (1) bekezdésén, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 62. § (1)-(2) bekezdésein, 81. § (1) bekezdésén, 113. § (1) bekezdés a) pontján, 114. §-án, 116. § (1)-(2) bekezdésein és (4) bekezdés a) pontján, 35. § (1) és (3) bekezdésein alapul.

A jogorvoslati jogosultságról, valamint a jogérvényesítés módjáról az Ákr. 81. § (1) bekezdésére, az Ákr. 113. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint a 114. § (1) bekezdés I. fordulatára, illetőleg a 116. § (4) bekezdés a) pontjára, továbbá az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. § (1) bekezdésére és a 62. § (1) bekezdés h) pontjára tekintettel adtam tájékoztatást.

Budapest, 2019. július „   ”.

**Dr. Balogh János r. vezérőrnagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**